N^{ER} 69

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 8 Czerwca v. s. 1823 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Gazeta senacka ogłosiła następujący ukaz okolny: „Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali raportu byłego Ministra skarbu, Pana Rzeczywistego Radcy Taynego, Senatora i kawalera, Hrabiego Dymitra Alexandrowicza *Gurjewa*, przy którym przesłał dla należytego wykonania kopią poświadczoną wypisu z dziennikòw Komitetu PP. Ministrów, 20 lutego i 13 marca teraźnieyszego 1823 roku, względem akcyzy od warzenia piwa po miastach, wypuszczonych w dzierżawę trunkową od roku 1823 do 1827, przydając do tego także kopią jego przedstawienia w tey rzeczy, na co nastąpiło pomienione postanowienie Komitetu PP. Ministrow. *W pomienionym zaś wypisie z dziennika komitetu PP. Ministrów wyrażono*: Na posiedzeniu 20 lutego słuchana była zapiska Ministra skarbu pod 17 lutego z N. 110, (z departamentu róznych podatkow i poborow), zapisana do Dziennika Komitetu pod N. 262, względem akcyzy od warzenia piwa w miastach, w dzierżawę trunkową oddanych. Komitet mniemał utwierdzić to przedstawienie, a na wykonanie projektowanego rozrządzenia, wyjednać Naywyższe zezwolenie. Na posiedzeniu dnia 13 marca oświadczono Komitetowi, iż Cesarz Jegomość na postanowienie Komitetu zezwala. Komitet postanowił: przesłać o tem Ministrowi skarbu dla wykonania przez wypis z protokułu. *W zapisce podaney przez byłego Ministra skarbu do Komitetu PP. Ministrów, wyrażono*: Podług warunkow, Naywyżey potwierdzonych na dzierżawę trunkowych poborow od roku 1823 do 1827, we trzech guberniach noworossyyskich, dwóch małorossyyskich i siedmiu zachodnich, wileńskiey gubernii w miastach Wilnie, Poniewieżu, Rosieniach, i Trokach, i gubernii grodzieńskiey w mieście Grodnie, prawo przedawania piwa wszelkiego gatunku zostawione dzierżawcom trunkowym (otkupszczykom); lecz razem w tychże warunkach wyrażono, iż postanowienie to nie pozbawia nikogo prawa, zakładać w oddanych w dzierżawę trunkową miastach, browarów piwnych, warzyć w nich piwa i ogołowie przedawać, z opłatą do skarbu akcyzy, jaka naznaczona będzie, i na osnowie tych prawideł, które tym celem wydane bydź mają. Na skutek tego, Minister Skarbu uznaje potrzebném zrobić następujące rozporządzenia: 1) Na wszystkie gatunki piwa, warzącego się w miastach wyżey wymienionych na przedaż ogółową, nie tykając przedaży, zostawioney dla dzierżawców trunkowych, naznaczyć tęż samę akcyzę, jaka podług wydanych dotąd postanowień, pobiera się w guberniach wielkorossyyskich w miastach gubernialnych i powiatowych. 2) Akcyza ta, jak za roczne, tak i czasowe warzenie piwa pobiera się podług prawideł, działających względem warzenia piwa w guberniach wielkorossyyskich. 3) Dla nieznaydowania się w pomienionych guberniach oddzielney poboru trunkowego administracyi, pobieranie w nich akcyzy od piwa polecić kaznaczejom powiatowym spólnie z mieskiemi radami magistratami lub ratuszami, pod dozorem izb skarbowych. Dla przywiedzenia do skutku tego rozrządzenia, Minister skarbu prosi o rozwiązanie Komitetu PP. Ministrów. Rozkazali: o należytem wykonaniu pomienionego Naywyżey potwierdzonego postanowienia Komitetu PP Ministrów, zalecić Izbom Skarbowym i Rządom Gubernialnym guberniy: trzech noworossyyskich, dwóch małorossyyskich, siedmiu zachodnich, rówinie wileńskiey i grodzieńskiey przez ukazy, także przez ukazy dać wiedzieć i dalszych guberniy Izbom Skarbowym Rządom Gubernialnym, równie wszystkim Cywilnym Gubernatorom, PP. Ministrom, Wojennym Jenerał Gubernatorom i Wojennym Gubernatorom zarządzającym cywilnemi sprawami; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do tuteyszych i moskiewskich Departamentow Senatu przesład uwiadomienia. Dnia 15 maja 1823 roku.

Stołpce (gubernija mińska).

Dnia 5 kwietnia w tuteyszym kościele XX. Dominikanów, odprawiło się żałobne nabożeństwo, po zmarłym JO Xięciu Adamie *Czartoryskim*, Jenerale ziem podolskich, Feldmarszałku N. Cesarza Jmci Austryackiego, dziedzicu Stołpcow. Żałobny ten obchod przypominał zarazem nienagrodzone straty dla tuteyszych okolic, w osobie zmarłego Xięcia, a świętość obrzędow, obok żalu, głębokie wzbudzała uszanowanie. Na katafalku, na dziesięć stopni podniesionym, postawioną trumnę otaczały cztery kolumny, których boki łączyła armatura, ozdobnie z rynsztunku wojennego ułożona: od wielkiego ołtarza między kolumnami jaśniała cyfra zmarłego Xięcia. Kościoł cały czarnym kirem okryty. Liczne duchowieństwo obrzędow łacińskiego i unickiego, oraz zgromadzenie z okolic obywateli i różnego stanu ludzi, napełniało świątynią. X. Przeor klasztoru mieyscowego, w mianym kazaniu, uważał w czynach zmarłego Xięcia, chrześcianina, który zasadę obowiązkow swoich, jako człowieka i obywatela, czerpał w nauce Zbawiciela i przedwiecznych prawidłach Stwórcy, ludziom objawionych, wystawując w nim razem wielkość straty dla społeczności i ludzkości. Przy kończącem się nabożeństwie W. Romuald *Maszewski* b. kapitan w pol., w mowie obywatelskiey uwielbił dobroczynność i przykłady cnót zmarłego Xiążęcia, jako wzor zostawiany dla żyjących i potomności.

Francya.

Paryż dnia 27 maja.

(z *Gazety Warszawskiey*)

W gazecie *Memorial Bordelais* czytamy co następuje: „Ogłosilismy manifest Króla *Ferdynanda* do narodu hiszpańskiego, nie czyniąc nad tém żadnych uwag. Nie masz zapewne nikogo z ludzi, ktoby w tym sposobie mówienia nie poznawał bezsilności rewolucyonistów hiszpańskich, w oparciu się woysku francuzkiemu i przytłumieniu powszechnego zapału narodu dla oswobodzicieli jego. Wszystkie odezwy konstytucyyne, które dotąd kładziono w usta nieszczęśliwemu Monarsze, nie sprawiły naymnieyszego wrażenia: bo lud jest zupełnie przekonany, iż Król jego nie ma żadney wolności. Gdyby miedzy *Ferdynandem VII* i stanami rzeczywiście tak ścisła panowała jedność, o jakiey rewolucyoniści mówią, skłoniłoby to syna *Karola IV*, aby wsiadł na koń i ruszył przeciwko woysku naszemu, aby widział cały naród biorący się do oręża. Wtenczas tylko moglibyśmy sądzić, iż Monarcha i poddani jego chcą konstytucyi; lecz widząc wszystko inaczey, naturalnie, przeciwne także wnioski czynić wypada.“

Dnia 29. Hrabia *Guilleminot* przesłał mini-

strowi woyny następujący urzędowy rapport o niepomyślnym zamiarze dowódcy rojalistów hiszpańskich, *Bessieresa*, który chciał opanować *Madryt*.

W Alcovendas dnia 23 *maja* 1823.

„Pod d. 20 b. m. miałem już zaszczyt donieść JW. Panu z *Buitrago*, iż Xiążę *Angouleme*, zapobiegając wszelkim rozruchom w *Madrycie*, zezwolił na propozycyą jenerała *Abisbal*, aby woysko hiszpańskie stało w tem mieście dla straży rozmaitych publicznych zakładów, i dla utrzymania spokoyności i porządku znaczney ludności, aż do czasu weyścia woyska francuzkiego, co podług dawnieyszych rozporządzeń, dopiero d. 24 b. m. nastąpić miało. Dowódca rojalistów *Bessieres*, lubo od kilku dni mający związki z dywizyą jenerała *Obert*, i dla tego wiedzący dobrze, iż woysko francuzkie dopiero d. 24 stanie pod murami *Madrytu*, posunął się już d. 20; oddział korpusu jego dostał się aż do środka miasta, a tymczasem reszta osadziła bramę alkalską. Krok ten wzniecił wielkie poruszenie ludu; zebrały się liczne tłumy. Konstytucyyny jenerał *Zayas*, który dowodził korpusem pozostałym w *Madrycie*, udał się natychmiast naprzeciw *Bessieresa*, dowódcy rojalistów, i uwiadomił go o umowie ustney, zawartey z Xiążęciem *Angouleme*. *Bessieres* jednak chciał koniecznie osadzić rozmaite mieysca w stolicy, i gdy potém część ludu okazała zamysł ułatwienia weyścia woysku rojalistowskiemu, przyszło więc do żwawey bitwy, w którey jazda jenerała *Zayas*, uderzywszy na dowódców rojalistów *Bessieresa*, zabrała 100 jeńców. Mała jest liczba ranionych i zabitych; z pospólstwa jednak 40 kilku, którzy chcieli pomagać rojalistom, padło ofiarą nierozważnego przedsięwzięcia *Bessieresa*. Dowiedziawszy się o tém wypadku Xiążę *Angouleme*, posłał natychmiast Pana *de la Chasse-Verigny*, pułkownika przy głównym sztabie, do *Madrytu*, aby powziął dokładnieyszą wiadomość o wypadku bitwy, i przekonał się o obecnym stanie miasta, oraz, aby się umówił względem środków potrzebnych do zapobieżenia nowemu nieszczęściu. Przybycie jego sprawiło naylepszy skutek; zwiastował niezwłóczne weyście woyska francuzkiego. Gdy jednak zupełne ustąpienie konstytucyonistów z tey stolicy wczora dopiero mogło się uskutecznić, więc też przednia straż korpusu odwodowego, i korpus stojący nayblizey, dopiero dziś o godzinie 5 zrana weszły do *Madrytu* i rozmaite mieysca osadziły. Brygada dywizyi jenerała *Obert*, a z nią nowe władze mieyscowe, mianowane przez tymczasową juntę rządową, dziś jeszcze tam przybędą. Sam zaś Xiążę *Angouleme*, na czele reszty woyska, chce jutro zrana odprawić wjazd do tey stolicy, gdzie spokoyność jest zupełnie przywróconą, i przez użyte środki niczém przerwaną nie będzie.“

Major Jeneralny
(podpisano) Hrabia *Guilleminot*.

Onegday po mszy ś. dał Król Jmć prywatne wysłuchanie Xiążęciu *San Carlos*, który był posłem hiszpańskim przed rokiem 1820, i który w przyszłym tygodniu wyjedzie do *Madrytu*.

Onegday (pisze gazeta berlińska) liberaliści tuteysi nie poymowali się z radości, oczekując z niecierpliwością doniesień o jenerale *Donnadieu*. Przyrzekli nawet 100,000 franków nagrody temu, ktoby mógł uwiadomić o losie tego jenerała i korpusu jego. Tym czasem jenerał ten był d. 17 b. m. w *Castel-Tersol*, jak przekonywa następujący list jego do marszałka Xiążęcia *Conegliano*, pisany ztamtąd pod d. 17 b. m. o godzinie 7 wieczorem: „Niezmierne utrudzenie przeszkadza mi wdawać się w dokładnieysze szczegóły świetnego zwycięztwa, jakie woysko Króla Jmci odniosło. Dziś o godzinie 4tey zrana opuściłem *Vich*, o czém już miałem zaszczyt donieść JW. Panu, poprzedzały mię brygady jenerałów *Laroche Aymond* i *St. Priest*, które ciągnęły do *Moya*. Przybywszy tam, gdzie się łączy droga prowadząca do *Castel-Tersol*, zastałem brygadę jenerała *St. Priest*, zaymującą swoje stanowisko, i czekającą powrótu oddziału, wysłanego na rozpoznanie tey wsi. Że zaś długo nie było go widać, skłoniłem ją więc, aby się udała do *Moya*, zkąd jenerał *Laroche Aymond* doniosł, iż ściga 1000 ludzi woyska nieprzyjacielskiego. Ledwo jenerał *St. Priest* ruszył z 29tym półkiem liniowym, powrócił oddział wysłany na rozpoznanie i doniósł, iż nieprzyjaciel, mający 3 000 woyska liniowego, zaymuje *Castel Tersol*. Natychmiast kazałem 12mu półkowi lekkiey piechoty i batalionowi jenerała *Romagosa* udać się do tey wsi, odległey od nas blisko o 2 mile, a sam ruszyłem z 2ma batalionami 18go półku. Stanąwszy pod wsią, uyrzałem, iż nieprzyjaciel porobił zasieki na wzgórku i osadził je jazdą; a bataliony swoje postawił regularnie w szyku bojowym. Uczyniłem moje rozporządzenia, i kazałem uderzyć trzema kolumnami pod dowództwem P. *de la Neugarede*, szefa głównego mego sztabu, półkownika *de Lapoterie* i jenerała *Romagosa*. Niepodobna mi wystawić, jak wielką odwagę, męztwo i zimną krew woysko nasze okazało. Uderzyło na nieprzyjaciela, i mimo krzyżowego ognia, prawie bez strzelania ze swoiey strony wdrapało się na wzgórza. Nieprzyjaciel strzelał nieustannie przez 4 godziny, których potrzebowaliśmy na wyrugowanie go z jednego stanowiska do drugiego. Mam blisko 30 ranionych, a mało zabitych, których liczba nie jest mi jeszcze wiadoma. Doniesiono mi tylko, iż poległ kapitan *Sardin* z 12go półku lekkiey piechoty. Nieprzyjaciel zostawił bojowisko okryte trupami. Dywizya jego, która przyszła z *Barcellony*, składała się z zaciężnego woyska liniowego i oddziałów *Llobera* i *Costa*; dowodzili zaś nią *Rotten* i prefekt barcelloński. Obrót ten miał na celu ułatwienie odwrotu *Miny* ku *Barcellonie*. Nieprzyjaciel cofa się ku *St. Felix de Godina*. Ściga go woysko nasze. W tey chwili odbieram list od Barona *Eroles*, stojącego w *Pradel Llusanes*. Donosi mi z pewnością, iż *Mina* znayduje się w *Cellent* z 4 000 woyska. Jenerał *Laroche Aymond*, który zaymuje *Caldet*, jest tylko o 3 mile odległy od niego. Piszę natychmiast do Barona *Eroles*, aby jutro rano ruszył, iżby się nieprzyjaciel nie wymknął. Polecam pamięci JW. Marszałka trzech dowódców, którzy kolumny moje przeciw nieprzyjacielowi prowadzili, aby od Xiążęcia naczelnego wodza otrzymali nagrodę za wyborne swoje postępowanie. Mam zaszczyt bydź i t. d.

(podpisano) *Donnadieu*.

Dziennik Rozpraw podaje projekt nowey konstytucyi hiszpańskiey na wzór bawarskiey.

Słychać, iż spólnicy bankiera Barona *Rothschild* mają się zjechać do Paryża. Rozmaite są w tey mierze domysły, a między innemi i ten, iż ma bydź dana pożyczka dla rządu hiszpańskiego, który będzie ustanowiony w *Madrycie*, pod opieką woyska francuzkiego.

Rozmaite oddziały woyska we wschodnich departamentach, odebrały rozkaz udania się do południowych. I tak z *Metz* wyszedł 51szy półk liniowy, który tam stał od miesiąca; 19tu będących tam oficerów, polowę placy biorących, powołano do czynney służby.

Pewny poczciwy lekarz tuteyszy zadłużył się 90 franków, których, doznawszy niespodziewaney straty, nie mógł w oznaczonym czasie zapłacić. Wierzyciel zaczął go exekwować. Użyci do tego urzędnicy sądowi mieli wzgląd na niego, i dozwolili mu małey przewłoki; lecz nielitościwy wierzyciel kazał koniecznie popierać exekucyą, a ztąd żona lekarza została tkniętą paraliżem. Nadaremnie lekarz idzie do znajomego bankiera; wraca bez pieniędzy; chcą go brać do więzienia, i pada umarły. We dwie godziny umiera żona. Tymczasem bankier zostaje list lekarza, posyła mu natychmiast żądaną summę przez swego służącego, który wszedłszy do pokoju ucieka ze strachu. Użyty do tey exekucyi urzędnik sądowy zachorował tak, iż wątpią, aby wyzdrowiał. Prawdziwe to zdarzenie jest nauką dla wierzycieli, którzy mają uczciwych dłużników.

Bajonna dnia 16 *maja*.
(z *Gazety Warszawskiey*.)

Zgromadzenia ludu prowincyy biskayskich od-

prawią się wkrótce pod starym i sławnym dębem, zwanym *Guernica*. Celem zaś obrad ma bydź taryffa celna, ustanowiona przez juntę tymczasową.

Perpignan dnia 14 maja.
(z *teyże gazety.*)

D. 10 b. m. miała zayść bitwa we wsi *Llusane*, między korpusami jenerałów *Donnadieu* i *Miny*. Ostatni musiał opuścić stanowisko swoje, lecz kilką dniami pierwey miał pokonać 500 żołnierzy woyska wiary, którem *Bosoms* dowodził.

Woysko nasze trzyma *Hostalrich* w zamknięciu. Pod *Valfagona* zaszła żwawa bitwa. Ogień trwał całą godzinę, a potem nagle ustał. Powtórnie pobito *Milansa* i *Minę*. Pierwszy z nich został raniony w rękę; zabrano mu dwa muły z pieniędzmi i 200 jeńców.

D. 10 b. m. posłano dowódcy w *Figueras* warunki, pod jakiemi może kapitulować. Odpisał długi list, w którym wynurzył myśli bardziey republikańskie, niż rojalistowskie, a ztąd nie masz nadziei, aby tego człowieka można skłonić do umiarkowania, i póty się zapewne nie podda, póki będzie miał żywność i korpus *Miny* w poblizkości.

Niedawno przybył tu z *Barcellony* podróżny, który ztamtąd d. 5 b. m. wyjechał. Donosi, iż władze prowincyonalne nakazały złożyć 8 milionów realow przymuszoney pożyczki, co jednak ma bydź cofnionem z powodu rozdrażnienia umysłów. D. 3 b. m. przybyła z *Kadyxu* do *Barcellony* korweta z pieniędzmi rządowemi. Tegoż dnia rozstrzelano tam pewną znakomitą osobę, przekonaną o zdradę; cała gwardya narodowa, którey było blisko 12,000 ludzi, stała pod bronią i znaydowała się na tey exekucyi.

Bajonna dnia 21 maja.
(z *Korrespondenta Hamburskiego.*)

Podług powieści gońca, który d. 18go opuścił *Madryt*, manifest Króla Jmci, wydrukowany w niezliczonych exemplarzach, rozesłany został po wszystkich prowincyach.

Zdaje się, że oficerowie i żołnierze korpusu *Abisbala*, nie okazują chęci, opuszczenia systematu konstytucyynego.

Przybycie Pana R. *Wilsona*, który dosyć znaczną liczbę woyska zebrał, porażka *Longas*, i podniesienie oblężenia *Santony*, wszystko to ma wpływ na położenie woyska wiary, stanowiącego prawe skrzydło naszego woyska.

We wszystkich dotychczasowych utarczkach, konstytucyoniści naywięcey mieli do czynienia z woyskiem wiary.

Załoga *Lerydy*, która przez woysko wiary nie jest już opasaną, trzyma znowu port *Laredo*.

Załoga *Pampeluny* zrobiła wycieczkę na przednią straż woyska wiary, którey szczegółow jeszcze nie mamy.

Perpignan dnia 15 maja.
(z *teyże gazety.*)

Nie otrzymaliśmy jeszcze żadnych szczegółow o bitwie pod *Borrada*. Nasze woyska strzymały z wielkiem męztwem żywy i morderczy napad.

Taż gazeta donosi z *Perpignan* pod d. 20 maja: Podług nadeszłych dzisia wiadomości, korpus konstytucyonistów, połączywszy się z osadą *Lerydy*, napadł na korpus rojalistów, pod dowództwem *Miralesa*, i rozproszył go. Szczątki jego przybyły do *Cerdagne*. On zaś sam poległ.

Pod *Moja* była bardzo żwawa bitwa między konstytucyynym jenerałem *Milans* a naszém woyskiem. Noc tylko położyła koniec walce. Pod *Vique* większa część naszego woyska wytrzymała także srogą walkę, o szczegółach którey oczekujemy dokładnieyszych wiadomości.

HISZPANIJA.

Madryt dnia 15 maja.
(z *Gazety Warszawskiey.*)

Hrabia *Abisbal* zaniechał obrony wąwozu *Samo-Sierra*; zdaje się atoli, iż nie traci odwagi. Całe swoje woysko posłał do *Aranjuez*, a przy sobie zostawił tylko 2000 ludzi dla uważania obrótow francuzkich i opuszczenia *Madrytu* wtedy, kiedy wypadnie potrzeba.

Madryt dnia 18 maja.
(z *Korrespondenta Warszawskiego.*)

Wiadoma już jest odpowiedź jenerała *Abisbal*, na wezwanie Hrabiego *Montio*; wiadome są już warunki, wskazane przez tegoż jenerała, celem uspokojenia połwyspu; przytaczamy teraz wyjątki z listu Hrabiego *Montio*. Między innemi czyni on następujące porównanie stanu Hiszpanii w roku 1808 z obecnem jey położeniem: „Wówczas równie jak teraz zaburzenie panowało, równie jak teraz narod sąsiedzki chciał nam pomódz; wówczas, równie jak teraz, obcy pomocnicy z radością przyjęci byli, wówczas jak teraz dwie władze walczyły z sobą o przewagę: gdyż nie trzymano się żadney strony, dopóki nie zabrzmiał w *Aranjuez* odgłos: Niech długo żyją Hiszpani! Odgłos ten połączył z sobą wszystkich Hiszpanow i rozłączeniu się ich sprzeciwił. Hiszpani nie uczynili żadnego odporu oprócz dnia 19 marca. Teraz Francuzi stoją pod *Madrytem*. Trudno utaić powszechną wolę; przewrótność i niesprawiedliwość istnącego rządu zna każdy. Nierozlega się jednak dotychczas odgłos: *Hiszpania nazawsze! Nazawsze niepodległość!* Wojenne siły Hiszpanii są rozdzielone; jedna ich część przechodzi drugą niesprawiedliwością: za żadną bowiem lud nie jest. Ratuy Jaśnie Wielmożny Pan samego siebie i nas, to jest, oyczyznę. Dobro jey pierwszem jest prawem. Ludowładztwo jest już uznane, a jeżeli za powszechną póydziemy wolą, konstytucya z r. 1812 ostać się nie może: nie zapewnia bowiem, ani bezpieczeństwa osobistego, ani utrzymania powagi korony hiszpańskiey. Oświadcz JW. Pan to, czego wszyscy sobie życzą i z innymi równie myślącymi jenerałami działay w porozumieniu. Ogłoś się niepodległym aż do uwolnienia Króla, i zatamuy źrzódło niezgody, ażeby spełzły zamiary rojalistow i cudzoziemcow, kiedy oni, pod osłoną uwolnienia Króla, inne rozwinąć chcą plany. Dla utrzymania jakowego stronnictwa, potrzeba siły, a siłę powszechna tylko nadaje ufność. Gdybym przekonany nie był, iż stronnictwo to przywiązane jest do kraju i sławy, nie używałbym go do oswobodzenia Hiszpanii, a nawet całey Europy: wszelkie inne postanowienie jest niepotrzebne. Jednem słowem, równieby niepodobnem było zaprowadzić do Hiszpanii despotyzm, jak i ustalić konstytucyą z r. 1812, z tą tylko różnicą, iż pierwsze zapewne tylko krwią i przemocą na czas niejaki utrzymaćby można. Konstytucyą z roku 1812 utrzymać, jest to fizycznie i moralnie niepodobnem; zamiar ten nie powiedzie się równie w Hiszpanii, jak i w każdym innym kraju: w utworze bowiem swoim ma sprzeczność i zaymuje w sobie żywioły, które go samego zniszczą. etc.

Puycerda dnia 23 maja.
(z *Korrespondenta Warszawskiego.*)

Dnia 15 b. m. *Morales*, dowodca rojalistow, po krwawey i uporczywey bitwie pod *Cervera*, został okrutnie zamordowanym od bandy konstytucyonistow, wyszłey z *Lerydy*. Ogień trwał 7 godzin bez przerwy. Wszystkie doniesienia zgadzają się, że bojowisko było zasłane trupami konstytucyonistów; lecz żołnierze *Moralesa*, słabsi w liczbie i znużeni trudami, nie mogli się oprzeć nacierającey konnicy nieprzyjacielskiey. Utracił 100 ludzi i sam wzięty został, nie odniosłszy żadney rany. Byłby łatwo uniknął wściekłości konstytucyonistow, lecz ubito pod nim konia. W takim stanie wyprowadzono go na rynek w *Cervera* i srodze zamordowano; ucięto mu głowę, którą po mieście noszono, a zwłoki jego w krwi zbroczone i pokaleczone po ulicach włóczono.

Z Girony d. 25 maja. Wczora o godzinie 2giey zrana, nieprzyjaciel zebrawszy swoje siły, uderzył na dywizyą jenerała *Curial* pod *Mataro*. Wokamgnieniu waleczni nasi żołnierze stanęli pod bronią i natarli na nieprzyjaciela wołając: *Niech żyje Król!* i spędzając go z jednego stanowiska na drugie, odparli aż pod mury *Barcellony*. Jenerał konstytucyonistów *Llobera* został raniony w czasie bitwy, a pole zasłane było trupami i rannymi. Chorągiew zdobytą na nieprzyjacielu, zaniesiono marszałkowi dowodzącemu korpusem, który jutro przybędzie do *Mataro*. (z *Korr. Warsz.*)

)4(

Donoszą z *Sewilli* pod d. 8 maja. Xiądz imieniem *Eriguera*, podburzył mieszkańców *Sierra de Ronda*, okolicach (*Gibraltaru*) przeciw konstytucyi. W *Gibraltarze* utworzono apostolską juntę, która się składa z Arcybiskupa *Malagi* i byłego jenerała *Palomo*, i t. d. W prowincyi *Maltagi* panuje jeszcze spokoyność, jednak wszystko zapowiada wkrótce wybuchnąć mającą niespokoyność. (*z Korresp. Hamburskiego.*)

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 17 maja.

(*z Korrespondenta Warszawskiego*)

Nadzwyczayne posiedzenie stanów odbyło się d. 15 b. m. Otworzył je, jako prezes dawnych stanow, biskup kordeyski mową, w ktorey przypomniał namienione w mowie krolewskiey przyrzeczenie rychłego zwołania stanow, tak dla utrzymania spokoyności publiczney, jako i uchwalenia praw nowych. Nieba, rzekł on, odwróciły od nas okropną klęskę, to jest domową woynę; pozostają jednak straszliwe ślady zniszczenia. Przystąpiono potém do wybrania nowego prezesa, który to wybor padł na Pana *Pento de Mazetheas*. Na posiedzeniu następném w dniu 16 przyjęto i zatwierdzono przełożony przez ministra spraw wewnętrznych nowy podział kraju. Skutkiem tego, Królestwo Portugalii Algarbii z wyspą Maderą i Azorskiemi, podzielone są na 13 prowincyy. Każda ma swego rządcę i właściwe władze.

Wszystkie półki, które ścigając *Amarantego* udały się do Hiszpanii, otrzymały rozkaz powrótu do kraju.

ANGLIA.

Londyn dnia 23 maja.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Wczora przybył tu Xiążę Sasko Weymarski, *Bernard*, z małżonką swoją i dwiema córkami. Wsiedli na statek pocztowy w *Gandawie*, a mając wiatr pomyślny, stanęli 11 godzinami pierwey, niż się ich spodziewano. Wysiedli na ląd przy *Tower*, gdzie czekały na ich pojazdy, w których udali się do *Carltonhouse*, dokąd wkrótce potém przybył Xiążę Klarencyi z małżonką swoją z *Richmond*, dla odwiedzenia członków rodziny swojey. Wiadomo, iż Xiężna Weymarska jest siostrą Xiężny Klarencyi.

Podatek od świéc łojowych wynosi w Anglii rocznie 300,000 funtow szterlingów. Podany izbie niższey wniosek względem zniesienia tego podatku, został odrzucony, gdy kanclerz skarbowy zapewnił, iż nie jest uciążliwym dla uboższey klassy mieszkańców.

Dotąd jeden tylko okręt angielski zgwałcił ogłoszone postanowienie rządu greckiego, względem zamknięcia portów i brzegów tureckich, o czém gdy się w stolicy tuteyszey dowiedziano, posłano surowy rozkaz dowódcom wszystkich okrętów, aby zamknięcie portów tureckich przez greków tak szanowano, jak portow greckich przez turkow.

Dawno już nie widziano na morzach Zachodnio Indyyskich tylu okrętow wojennych, ile teraz. Jedna eskadra angielska stoi w *St. Juan*, a druga w *Barbudos*. Kommodor amerykański *Porter* krąży tam z liczną eskadrą, a francuzi zebrali znaczną potęgę morską niedaleko *Martyniki*; kolumbiyski zaś admirał *Cochrane* pokazał się przed *Portorico*.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 19 maja.

(*z Korrespondenta Warszawskieg*).

Odebrano tu wiadomość, że układy między Persyą a Portą Ottomańską zerwane zostały. Persya żąda oddania okręgów nadgranicznych, które turcy zajęli w czasie ostatnich zaburzeń w tym kraju, lecz dywan nie chce na to zezwolić, i jak się zdaje, zamyśla orężem te spory rozstrzygnąć. Południowe woysko perskie znacznie wzmocnione posuwa się ku *Bagdadowi* i zagraża Syryi, a północne ciągnie do Armenii. Spodziewać się należy, iż dla odparcia tych dwóch armiy, Porta nakaże ogólne powstanie w Turcyi azyatyckiey.

Od dnia 18 z. m. woyska tureckie ciągną codzień przez *Seres* do Morei. Listy prywatne donoszą, iż grecy z wyspy *Taso* uderzyli na oddział woyska tureckiego i znieśli go nad brzegiem morza blizko *Saloniki*. Słychać także, iż zamek *Laryssy* poddał się grekom. Turcy trzymają dotąd *Patras* i dwie inne twierdze w Morei.

(*z Kur. Warsz.*) Dostrzegacz wschodni donosi, iż teraznieysza flotta grecka składa się z 88 okrętow i 124 statkow palnych; flota algierska i tunetańska ma okrętów 30, egipska także 30, a turecka 40. Słychać, że sławna bohaterka grecka *Bobelina* ma pod swem dowództwem kilka statków palnych, z ktoremi zamyśla napastować naywiększe okręty tureckie. Pod dniem 11 maja doszła wiadomość z *Idryi*, że nowy rząd grecki w *Napoli di Romania* zupełnie został uorganizowanym. Xiążę *Maurocordato* podziękował za ofiarowaną dostoyność naczelnego prezydenta, to mieysce objął *Pietro Bey*, ktory zyskał u ludu greckiego naywiększe zaufanie, a w krajach greckich ma niezmierne ziemskie posiadłości. *Kolokotroni* powielekroć sprzeciwiał się woli rządu, i został uwolniony od sprawowania obowiązkow, z tego powodu żołnierze także go odstąpili. *Demetry Ypsylanty* również usunięty został od wszelkich obowiązków, rząd jednak, przez względ na zasługi jego brata, pensyą mu przeznaczył. Z *Durazzo* doszły nowe wiadomości potwierdzające, iż Montenegrini (czarnogórcy) powstali przeciw Baszy Skutaryyskiemu. Okręt grecki, wiozący do *Ankony* nieździelne armaty, napadł pod Spezią na okręt turecki; grecy znaleźli na nim towarow wartości przeszło za 300.000 zł. pol. które rozdzielono między marynarzy greckich.

WYSPY JONSKIE.

Korfu dnia 30 kwietnia.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Przed kilką dniami rozeszła się tu pogłoska, iż Sułtan wydał rozkaz *Mustafowi* Baszy skutaryyskiemu, udania się przeciw powstańcom greckim na stałym lądzie we 25.000 *Arnautow*. Poczytują jednak tę wiadomość, jeżeli nie za płonną, to przynaymniey za środek użyty przez Portę w celu roznieśienia postrachu między grekami; gdyż Basza *Mustaf*, wezwany będąc przez *Churszyda*, aby się z nim złączył, nie mógł zebrać więcey nad 3000 woyska teraz zaś dowiadujemy się, iż brat jego, nazwiskiem *Hykla*, dowodzący w *Parazzo*, woynę mu wypowiedział. Jeśli ten wypadek jest rzeczywisty, w tym razie wszelkie nadzieje Porty, na pomocy wyższey Albanii oparte, są prawie zupełnie zniszczone.

AMERYKA.

Porto Rico dnia 19 maja.

Dziesięć okrętów wojennych i 5 statków przewozowych angielskich wprost z Anglii przybyłych, zawinęły do portu i stolicy tuteyszey *St. Jean*, z listami wierzytelnemi rządu hiszpańskiego, w celu odebrania tey ważney osady na rzecz Wielkiey Brytanii. Czynność ta wkrótce się odbyła, a bandera angielska mieysce hiszpańskiey zajęła. Pomimo okazanego przez anglików upoważnienia, władze hiszpańskie, dopiero po 3 lub 4 dniach zwłoki, dozwoliły eskadrze angielskiey do portu zawinąć. Ma to bydź taż sama flotylla, którą przed *Antygoą* widziano. (Gazeta bremeńska potwierdza rzeczywistość tego wypadku)

Kurs wileński na assygnaty od dnia 1 czerwca rubel srebrny 3 rub. 79 kop. czerwony złoty nowy r. 11 kop. 77, stary r. 11 kop. 58, imperyał r. 36 kop. 80.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 69.

Wilno dnia 8 Czerwca Roku 1823 v. s.

Lista ofiar na wykup Chrześcian z niewoli tureckiey

Dałem 10 rub. assyg. Janiszewski, dałem na takową składkę rub. sr. 1 Złobicki, Michał Olechnowicz dałem rub. sr. 1, Raczkowski dałem rub. sr. 1, dałem Krzysztof Landsberg rub. sr. 1, Michał Augustowski rub. sr. 1, Piotr Drowanowski dałem rub. sr. 1, T. R. rub. assyg 20, Michał Butrym kop. 50, z Wiktoryszek w ogole dano rub. sr. 4 kop. 25. Józef Erdman dałem sreb. rub. 1, W Adaktach dano u Szylinga kop. 30, J. S. rub. assyg. 10, z Rod kop. 50, z Koreywiszek Rajuncowa kop. 30 z Roychan Roycewicz kop. 15, Wincenty Raczkowski dałem rub. sr. 1, Jan Olechnowicz rub. sr. 1, L. Z. dałem rub. sr. 1, A. Kordaikowski dałem rub. sr. 1, Jan Jasieński rub. sr. 1, Leon Łowmiański rub. sr. 1, Ignacy Sieklucki dałem kop 50, Justyn Woytkiewicz dałem kop. 50 Kozłowski Onufry kop 15, Szukszta Marszałek dał rub. sr. 2, Gombrowicz dałem kop. 50, Ludwik Sapocko dał kop. 50, Bystramowie kop. 50, ponieważ uprzednio dałem rub. sr. 2, tą razą kop. 50, Franciszek Lutyk dałem kop. assyg. 60, z Antonopola dano kop. 10, Stan. Szteyn kop. 15, Mateusz Tracewski rub. sr. 1, A. F. dałem kop. 50, X. J Stefanowicz kop 50, rub. assyg. 5 dałem, A. Ott. dałem kop. 30, Józef Pleśniewicz kop. 15, dałem rub. sr. 3 F. M., dałem rub. sr. 1 F. Ro., Jan Gotlib Brandt rub. assyg. 10, J. S. rub sr. 1, Kajetan Horbatowski Pisarz b. W. Lit. kop. 50, Jan Michalski kop. 30, Kapitanowa Kopycka rub. sr. 1, Tobiasz Grotkowski kop. 50, Zuzanna Trośnicka kop. 30, Gineyko Sędzia Graniczny rub. assyg. 10, Maciey Marcinkiewicz Ekon. kop. 30, Kazimierz Landsberg rub. sr. 2, Jan Dowgiałłowicz rub. sr. 2, Zuzanna Dowgiałłowiczówna rub. sr. 1, Michał Czapliński kop. 50, A. M. ofiarował rub. sr. 1, J. Wolk dałem kop. 50, J. P. rub. sr. 1, Józef Paszkiewicz Regent Exdywizor. rub. sr. 1, Dominik Buywid dał rub sr. 1, Ignacy Kirklewski kop. 15, Marcin Kowalewski kop. 50, Serwacy Kolankowski kop. 45, H. S. K. rub. sr. 4, A. B. kop. 30, 1823 mca marca 6. d. ofiarowano na niewolników zostających w Tureczyźnie rub. sr. 6 z majątku Hirbowa Piotrowski, Scholastyka Piotrowska dałam rub. sr. 4, Grotuzowa rub. sr. 1, Brunnow rub. sr. 1, Skalski Ignacy kop. 50, Michał Wolf kop. 50, Reinhold Hauren kop. 50, Michał Wereszczyński kop. 15, Konstanty Wolan kop. 45, Starosta Wereszczyński kop. 50, Wrublewski kop. 15, X. Wereszczyński kop. 35, Staszewscy z Kibul rub. sr. 1, Antoni Rószczyc z Namra kop. 45, Frydryk Hann rub. sr. 1, popiąty raz daje A. S. rub. sr. 1, Wilhelm Hann kop. 50. X. Józef Jankowski Pleb. Sal. rub. sr. 1, Andrzey Misewicz dałem kop 50, Józef Plewako kop. 50, w Dębow. Pomusza kop. 50, po trzeci raz daje M. T. rub. sr. 1, Reinhold Rehden rub sr. 1, Teodor v. Hann kop. 50, Józef Zabiełło rub. sr. 2, Józef Eysymont kop. 50, Jakób Skarl kop. 15, Józef Landsberg rub. sr. 1, Konstanty Ciemnołoński rub. sr. 1, z Leliszek Felician Kozłowski rub. sr. 1, Konstantin de Gravec rub. sr. 1, Konstanty v. Hann kop. 50, Krisztow Hann kop. 50, Karol Kranz rub sr. 1, Franciszek Kamiński kop. 50, Jan Jabłoński dałem kop. 50, w Podbirżach X. Pleban dał kop 75, tamże Komendarze dali kop. 60, w Dawzogirach zebrano rub. sr. 1 kop. 50, ditto ditto kop. 10, Douzisch M. rub. sr. 1, Dawid Dombrowski kop. 50, Jakób de Römer kop. 45, Wincenty Sawicki dał rub. sr. 1, Jerzy Balczewski kop. 30, Kazimierz Kamiński kop. 30, 1823 marca 21 z Golminian Bystrama rub. sr. 1, Adam Wollodko kop. 50: marca 29 z Butowl Düsterloh fa rub. sr. 1, O. W. M. rub. sr. 1, P. G. kop. 50, K. R. kop. 50, G. S. kop. 30, w Murowanym Poniemuniu D. B. dał kop. 50, Dr. Hüttel kop. 50, Fr. v. Grotthus kop. 50, F. Schoell kop. 30, Frydrych Augustynek kop. 50, tenże powtórnie dał kop. 50, A. Weyss kop. 10, 25 marca H. Grotthuss rub sr 2, Weichmaniszka 25 marca E. Werner rub. sr. 1, Gunts Poniemuń 26 marca rub. sr. 2, Hermaniszek 26 mar. Finckenstein rub. sr. 1, b. T. Haren rub. sr. 1, Dowgiałło z Gineytyszek kop. 50, Wincenty Łaski rub. sr. 1, Wincenty Hryncewicz rub sr. 1, Karol Woytkiewicz kop. 50, Adam Godlewski kop. 50, Tadeusz Chrzanowski kop. 50, Wilhelma Denksuwna kop. 50, Iogielewiczowie kop. 30, Helena Weyss nowy Pomusz rub. sr. 1, Ernest Hann kop. 30, Blam. Pomusz Jacob Weber kop. 50, 3 apr. A. Gerstenzweig rub. sr. 1, Stanisław Białozor rub. sr. 2, C. Druwanowski kop. 50.

Zgodno: Sekretarz A. Łazarowicz

Dzierżawa.

1 *Dobra Bezdzież, w powiecie kobryńskim leżące, z folwarkami Bezdzież, Droboty, Czabajowka i Hołowczyce, Rząd Uniwersytetu wypuszczać będzie w dzierżawę przez publiczną licytacyą, w dniach 15, 19 i 22 czerwca m. t. Ktoby sobie życzył licytować pomienione dobra, w oznaczonych terminach stawić się ma z prawną ewikcyą w Uniwersytecie Wileńskim, gdzie razem przeyrzy inwentarz, prawidła do licytacyi i warunki do kontraktu.*

Sekretarz Fel x Mierzejewski.

Złożenie pełnomocnictwa.

1. Z powodu korrespondencyy, które na imie podpisanego, jako pełnomocnika interessów Jaśnie Oświeconego Xięcia Jmci Radziwiłła, Aktualnego taynego Sowietnika, Wojewody Wileńskiego, i różnych orderów Kawalera, nie przestają bydź adressowane; niżey podpisany, ma za obowiązek zawiadomić strony interessowane, iż wyjeżdżając do wód za granicę, dla poratowania zdrowia, złożył interessa, i jeneralne pełnomocnictwo temuż Jaśnie Oświeconemu Xięciu Jegomości; od którego gdy po sprawozdaniu, i rozliczeniu się jeneralnie ze wszystkich czynności swoich zakwitowany został, a tym samym, gdy żadne kommunikacye i korrespondencye, w interessach JOX. Jmci, przez podpisanego, jako po ukończeniu już obowiązków pełnomocnika, rezelwowanemi bydź nie mogą: aby przeto takowe, nie na imie podpisanego, lecz prosto do samego J. O. X. Jmci Wojewody Wileńskiego, strony interessowane adressować i przesyłać raczyły, podpisany niniejszym ma honor o tym zawiadomić. Roku 1823 miesiąca czerwca d. 6. Jan Norwid b. Prez. Ziem. Ptu Bor.

Oświadczenie.

1. Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Wiłkomierskiego w dacie poniżey wyrażoney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującey jest wydan.

Roku 1823 miesiąca junii 4 dnia, oświadczenie imieniem JW. Józefa Staniewicza Majora woysk Rossyyskich i Kawalera, a w czem, to poniżey zjaśni się: po śmierci zeszłego Ferdynanda Staniewicza Sędziego Ziem. Upitskiego w rządzie licznego rodzeństwa, w nieletności Emeryk, Bolesław synowie, Julianna, Henrieta i Kazimiera córki, Staniewiczowie pozostały, nad któremi stosownie żądania matki W. Bogumiły z Kordzinkowskich Staniewiczowey za Opiekunów JWW. Meysztowicz, Truskowski i Podolecki przeznaczeni przez Opiekę Dworzańską Powiatu Upitskiego zostali, a tym powodem gdy żałcy Opieką nad nieletniemi niezaymował się, gdy oney prawnie wręczoney nie miał, obok czego gdy cały fundusz nieletnich przez brata W. Ferdynanda Staniewicza Asses. Sądu Niższego Ziem. Ptu Upitskiego zagarnięty zostaje, przeto, aby w następ-

ność do żadney odpowiedzialności powoływany nie był, stosownie kilkakrotnego zrzeczenia się, przez ninieysze oświadczenie zapowiada; iż nieletnich Opiekunem nie był, ich dolą nie zawiadował, i za żadne opuszczenie przez dodaną Opiekę spełnić się mogące, odpowiadać nie będzie, w protokule podpisano. Józef Staniewicz Major woysk Rossyyskich.

Zgodność z protokułem poświadczam. Jan Oginiec Kontrymowicz Ziem. Ptu Wilkom. Regent.

Ze takowe oświadczenie wolno do Gazety Kuryera Litewskiego podać poświadczam. Ambroży Poklewski Koziełł Prezydent Ziem. Wilkom.

---

1 *Excerpt z Protokułu Potocznego Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżey wyrażającey się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską Powiatu Mińskiego tegoż czasu stronie rekwiruiącey jest wydan.*

Roku 1823 maja 14 dnia. Na urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Powiatu Mińskiego oświadczenie w imieniu JW. Stanisława Hrabiego Czapskiego Półkownika woysk polskich i kawalera z następnych czyni się pobudek: W. Gasper Iwaszkiewicz Kapitan woysk polskich za plenipotencyą JW. Czapskiego Półkownika w roku 1812 lipca 16 wydaną, a pazdziernika 9 w Sądzie Głównym Mińskim 2go Departamentu przyznaną, miał przyporuczoną władzę ułatwienia ogólnych jego z rzeczy majątku wyniknąć mogących interessow, a w jakowey plenipotencyi do nastania oney oznaczoną została ta pryncypalna pobudka, że żal. był w potrzebie wydalenia się za granicę Państwa i wraz wydalił się z kraju po upełnomocnieniu Iwaszkiewicza, z czego wynikało, że równo z powrótem żal. do kraju ustawała władza, na plenipotencyi W. Iwaszkiewiczowi wydaney opisana; jakoż pomieniony W. Iwaszkiewicz wraz za przybyciem żal. do kraju zajął się obowiązkiem w innych domach, nie mając zaś potwierdzenia pierwo wydaney od żal. plenipotencyi, stał się względem jego interessow obcym, jako więc przeświadczył się W. Iwaszkiewicz że za plenipotencyą uprzednią działania jego nie mogły obowiązywać JW. Czapskiego, dla tey więc przyczyny pismem swym własnoręcznym na dniu 26 nowembra 1819 roku do żal. zaadresowanym oświadczył się, iż nadal zaymować się obowiązkami plenipotencyi żal. nie może, a jakowe oświadczenie już pierwo było w exekucyi, za powrótem żal. do kraju; bo W. Iwaszkiewicz do ułatwienia interessow powołanym nie został. Dopóki W. Iwaszkiewicz nie oddalał od dobr JW. Czapskiego przemieszkiwał, dopóty nie wykrywała się potrzeba ogłaszania, że on względem interessow na plenipotencyi żal. pierwo wydaney zleconych był obcym, ani elliminowania teyże plenipotencyi nie zdawało się bydź koniecznym, bo nie ukryte przed powszechnością między żałującym a obżałowanym stosunki były zdolnemi zapewnić, iż pomieniona pierwo plenipotencya ustała w swey mocy i znaczeniu, lecz teraz gdy się dowiaduie żal. że wspomniony Iwaszkiewicz niewiadomo gdzie się wydalił, aby więc ze skutkow cofniętey lecz dotąd z akt niewyelliminowaney plenipotencyi nieudziałała się żal. jakowa szkoda; oświadcza żal., że jak pierwo od daty zwrócenia się do kraju uważał za skassowaną i znaczenia mieć niemogącą plenipotencyą, tak i dopiero w tym celu podaje do zapisania ninieysze naysolennieysze przez gazetę Kuryera Lit. ogłosić się mające oświadczenie, zapowiadając że kassuje i za nieważną uznaje pomienioną nieraz plenipotencyą, i że jeśliby za oną ukazywały się bydź zdziałanemi jakowe tranzakta, tych akceptować nie będzie. U tego oświadczenia podpis następny, takowe oświadczenie podpisuję Leopold Okulicz Adwokat Ziemski Ptu Mińskiego.

Zgodziłem z potocznym protokułem Leonard Bartaszewicz Ziem. Ptu Mińskiego Regent.

Wolno drukować Rudolf Piszczałło Sędzia Ziemski Miński.

Pozew.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Wincentemu i Anieli z Pławskich Nowickim adw. sub. Wileń., X. Pinsowi Saplicy Przeorowi i całemu Zgromadzeniu XX. Dominikanów Wileń. ś. Ducha, Karolinie Wysockiey i Anieli Jastrzębskiey Donataryuszóm śp. Józeffa Gzowskiego Podcz. Wołkow., oraz dalszym wszystkim do massy zeszłego Józefa Gzowskiego Podcz. pretensorom; Ignacemu Emanuelowi Kamerjunkrowi Jego Imperatorskiey Mości, Michałowi i Romanowi braciom Lachnickim sukcessorom zeszłego Antoniego Dyzmasa Lachnickiego Marszałka Wileńskiego i Mikołajowi Pomarnackiemu Sędz. Ziem. Wileń. exekutorom testamentu zeszłego Podczaszego Gzowskiego; Gasprowi Romanowiczowi b. Ass. Sądu Głów. 2go Depart. utrzymującemu majątek ruchomy zeszłego Podcz. Gzowskiego, Tekli z Minkiewiczów Kozłowskiey Chor. b. woysk. pol. sukcesorce zeszłego Wincentego Minkiewicza b. Burmistrza M. Wilna, sukcessorom zeszłego Artingensa, Ambrożewiczowi, Felixowi Abramowiczowi furmanowi, Maciejowi i Ludwice z Klimaszewskich Buynickim, Józefowi Biernackiemu, Benedyktowi Czugalinskiemu, Czechowiczowi Szamb., Felicyannie z Zabów Czechowiczowey Prez. Ziem. Oszm., Wincentemu Chrapickiemu, Ludwikowi Chodźce, sukcessorom Ignacego Dziekońskiego Szam., Michałowi Duchowieckiemu, Janowi i Dorocie z Terpiłowskich Drozdowskim, Stefanowi i Annie z Niewiarowskich Eysmontom obywatelom Antokolskim, Teofili 1 voto Brzostowskiey Wojewodziney; 2, Fersonowey, Józefowi Falko Koles. Rejestr., Fiałkowskiemu Chor., Józefowi Golijewskiemu sukcessorowi zeszłego Golijewskiego Prezyd. w assystencyi opiekunow, sukcessorom zeszłego Kazimierza Golijewskiego Skarb., Janowi Golijewskiemu Sędz., Hieronimowi z Konopnic Grabowskiemu, Benedyktowi Gzowskiemu, Bogumile Grabowskiey, sukcessorom Wincentego Gzowskiego Podkom. Kopysk. Fryderykowi Gierytzowi, Ignacemu Gieczewiczowi Rotm., Franciszkowi Grudzinskiemu, Ignacemu Gieczewiczowi Sędziowi, Dominikowi Helmanowi Por., X. Leonowi Jaksiewiczowi Plebanowi Hoskiemu, Tomaszowi Imbrze Krayczycowi Lidz., Joachimowiczowi, Jedlińskiemu Kapit., Wawrzyńcowi Joczowi Rotm. Trock., Antoniemu Jankowskiemu, Franciszkowi Kończy pisarzowi Wil., Karolowi i Ignacemu Koziołłom Podstol. Wil., Korozie Dworz. J. K. M., Kobułowiczowi, Wincentemu Kołbowi Adwokat., Andrzejowi Kosciałkowskiemu, X. Jozefowi Klikowiczowi, Antoniemu Szymakowi, Michałowi Krupskiemu, Maryannie matce, Alexandrowi majorowi synowi Kubitowiczóm, Kapacewiczowi, Bazylemu Kotelnikowi, Elżbiecie Korbutowiczównie, Antoniemu Kościałkowskiemu, Kiewliczowi b. adw. Sądu Głów., Teressie Karolinie z Francessonów Lizandrowey, Konstantemu i Zuzannie z Jodkowskich rodzicóm, Jerzemu synowi, Lewandowskim, Mikołajowi Łopacińskiemu pisarzowi Trybun., Ludwikowi Łokuciejewskiemu Obyw. Antokol., Hieronimowi Mitarnawskiemu Deputatowi wywod. Minsk., Janowi Mieszkowskiemu, Andrzejowi Mokrzeckiemu Por. W. P., Janowi Milerowi,

Mickiewiczowi Samuelowi, Gotlibowi Mejerowi, Wincentemu Michałowskiemu, Zofii Matuswowey, Maryannie Michałowskiey, Helenie Nowickiey, Michałowi Niezabitowskiemu Kaszt. Nowogr., Ignacemu Woyniłowiczowi Porucz., Michałowi Nestorowiczowi Rotm., Janowi Milerowi, Rochowi Koniecowi kompaniście, Narbutowi Szamb., Bogumile Butlerowey Mieczney Wiłk., Franciszkowi i Annie z Chojeckich Nowodworskim, Starostom Gratelskim debitoróm, Michałowi Bulharskiemu Rotm. Wileń. i Michałowi Pancewiczowi Chor. W. Lit. paręcznikóm, Józefowi Nowickiemu, Alexemu Iwanowiczowi, Niemonowowi Por., Tadeuszowi Naramowskiemu, Janowi Ostrowskiemu, Janowi i Katarzynie Ostrowskim cukiernikóm, Marcybelli z Poźniaków Ogińskiey, Józefowi Orlickiemu, Antoniemu Odyńcowi, Eliaszowi Odyńcowi, Józefowi Pilichowskiemu Star. Taboryskiemu, Antoniemu Poźniakowi Chor. Oszm., XX. Pijarom Lidzkim, Józefowi Pokroszyńskiemu Sędz. Rzeczyck., Antoniemu Platerowi Szamb. b. D. Pol. Star., Kurklewskiemu, Teofili z Nowickich Popławskiey Debitorce, Mikołajowi Szymkayłowi paręcznikowi, Pożarskiey Rotmistrzowey, Piszczałowskim, Onufremu i Teofili Popławskim, Xciu Nikodemowi Puzynie Infuł. Gieranoń., Ignacemu Podhayskiemu, Tylachelowi, Stefana synowi Tylachelowi, Karolowi Przeciszewskiemu, Pławskiey i Helenie Nowickiey, Teofili Pawłowskiey in post Grotkowskiey, Maciejowi Paszkowskiemu szewcowi, Hilaremu, Marcinowi i Janowi Rewkowskim, Wilhelmowi Rehfeldowi Radn. M. Wilna, Dyonizemu Rymiańskiemu Mieczn., Antoniemu Reutowi Regen., Franciszkowi Romanowskiemu Neoficie, Konstancyi Rewkowskiey, Janowi i Urszuli Rewkowskim, Xciu Karolowi Radziwiłłowi, Pelagii Raczkowskiey, Ratyńskiey, Radziwonowskiey, Józefowi Sztyentynowi Pułk. W. pol., Józefowi Karolowi Siewińskiemu Chor. Huss. Sukcessoróm zeszłego Jerzego Sołohuba Star. Eyszysk., Franciszkowi Staniszewskiemu Kap. W. pol. Janowi Salmonowiczowi podk. Bras., Stefanowi Sienucie, Sokolnikowi Komor. Wileń., Tadeuszowi Sawickiemu Sędz. Gran. Wileń., Marcinowi Swiackiemu Sędz. Orszań., Kazimierzowi Salmonowiczowi Ass. 1 Depar., Janowi i Katarzynie z Czartowiczów Snarskim, Alexandrowi Samciułowowi Kom. Prowiant., Joachimowi, Wincentemu, Ludwikowi i Janowi braciom Sylwestrowiczom, Wincentemu Szymkowiczowi Łowcz. Latyczew., Franciszkowi Staniszewskiemu, Michałowi Szczepowiczowi, Szmygielskiemu Rotm. Brasł., Janowi i Krystynie Sawickim, Sztelningowi Szewcowi, Reginie Szteynerowey, Adamowi Abramowiczowi stolarzowi, Michałowi Suwalinskiemu obyw. Antokol, Łukaszowi Trzeciakowi b. adwokat. Wileń., Tadeuszowi Tyzenhauzowi Chorąż. Wileń., Józefowi Talkowi, Trzecińskiemu, Tadeuszowi Urszańskiemu, Dominikowi Worończowi, Karolowi Wenderfowi Szamb. sukcessoróm Karola Woysiata Rotm. Lidz., Tadeuszowi Wołodźkowi Star. Uryskiemu, Rochowi Wizmerowi kupcowi Wileń., Józefowi Woytkiewiczowi Szamb., Wołczackiemu debitorowi, Olszewskiemu paręcznikowi, Tadeuszowi Wirżańskiemu, Sebestyanowi i Felicyannie Winczom, X. Pawłowi Ważyńskiemu, Jakubowey Wagnerowey, sukcessoróm Józefa Zgierskiego Pułkow. W. Austr., Bartłomiejowi Zdanowiczowi Sekr. Uniw. Wileń., Zołkiewskiey, Michelskiey, sukcessoróm zeszłego Ludwika Zylińskiego Czesn. Trock., Zułkiewskiey komedyantce, Wawrzyńcowi i Felicyannie Zienkowiczóm, Józefowi Zułkiewskiemu, Ignacemu Zebrowskiemu, Filipowi i Agacie Zafatiewom, Janowi Zamerowi konwisarzowi debitorowi, Janowi Wagnerowi kawentowi, Zabłockiemu; tudzież starozakonnym: Moyżeszowi Abramowiczowi, Hirszy Azikowiczowi, Aronowi Abramowiczowi krawcowi, Mowszy Arszelnikowi, Jankielowi Aronowiczowi kusznierzowi, Abrahamowi szewcowi, Fawyszowi Beniaminowiczowi obyw. Smor., Boruchowi Beniaminowiczowi Inspektorowi szkolnemu Snipizkiemu, Wulfowi Berkowiczowi i Abrahamowi Zelikowiczowi, Josielowi Eliaszewiczowi kupcowi Wileń., Eliaszowi poborcy kahalnemu i faktorowi Wojewodzińskiemu, Eliaszowi Chaimowiczowi szmuchlerzowi wlewkodawcy, Zelmanowi Ickowiczowi debitorowi, Leybie Chaimowiczowi kupcowi Malackiemu, Josielowi Chaimowiczowi rzeznikowi, Leybie Elehimowiczowi kusznierzowi, Dworce szwagierce Josiela, Chaimowi Dawidowiczowi, Moyżeszowi Dawidowiczowi, Faywiszowi swiecznikowi, Moyżeszowi faktorowi, Aronowi Giecelowiczowi sukiennikowi, Hercikowi, Markowi Izraelowiczowi furmanowi, Wulfowi Judelowiczowi furmanowi, Jankielowi Hirszowiczowi piekarzowi Snipiskiemu, Solonowi Hirszowiczowi rzeznikowi debitorowi; a Ur. Wirżańskiemu poręcznikowi, Leybie Hirszowiczowi krawcowi Szkłowskiemu, Szlomie Hirszowiczowi rzeźnikowi, Josielowi Hirszowiczowi, Dawidowi Hirszowiczowi felczerowi, Hirszowey matce, Mejerowi Izraelowiczowi synowi obywatel. snipiskim, Perli Ickowey faktorce, Hamoleckiemu Debitorowi, Dawidowiczowi Josielowiczowi, Moyżeszowi i Faywiszowi Izraelowiczom arędarzom Olkienickim, Owsiejowi Jakubowiczowi furmanowi, Sorce Judelowey i Chayce, Leybie Izraelowiczowi, Owsiejowi Jakubowiczowi, Eliaszowi Chaimowiczowi wlewkodawcy, Zelmanowi Ickowiczowi rzeźnikowi debitorowi, Izaakowi Jeremiaszowi, Izaakowi i Eliaszewiczowi Izaakóm, Hercykowi Josielowiczowi, Josielowi, Kałmanowiczowi, Kuszelowi Jankielowiczowi, Leybie i Elii Kopytowiczóm, Percykowi Kopyłowiczowi, Taubie Leybowey, Ley i Calkowi Leybowiczowi, Abrahamowi Leybowiczowi kusznierzowi, Faywiszowi Leybowiczowi sukiennikowi, Szlo ie Leybowiczowi obyw. lidz., Mowszy Lebowiczowi rzeźnikowi, Magnusowi debitorowi i jego poręcznikowi, Bernardowi Michelsonowi, Hesselowi Moyżeszowiczowi, Hirszy Mowszewiczowi i Szryfie Leybowiczom, Freydzie Moyżeszowey; Hirszy Mowszowiczowi furmanowi Tykocińskiemu, Hirszy Mowszowiczowi Madzeńskiemu, Josielowi Mowszowiczowi obyw. snip. Chai Wulfowey Nochimowiczowey, Dawidowi, Noładzowey, Notelowi kusznierzowi, Szenie Owsiejownie i Jerce faktorkóm; Ur. Wasilewów Arseniowów, Mowszy Owsiejowiczowi obyw. Antokol., Szlomie Polanusowi doktorowi medycyny, żydóm przykahałku Snipiskiego Wileń., Wulfowi Soljowiczowi debitoro-

wi, Zelmanowi Azikowiczowi Borysow. parę-cznikowi, Zelikowi i Mejerowi Szymelowiczóm, Hirszy Wulfowi Nitawskiemu doktorowi, Jesielowi Wulfowiczowi Zylnikowi, Josielowi Wulfowiczowi debitorowi, Leybie Beniaminowiczowi szklarzowi parępcznikowi, Moyżeszowi Zelikowiczowi. Ur. Kudrewiczowi Horodn. Kowień., Moyżeszowi i Freydzie Zelikowiczom rodzicóm, Freydzie córce, Abrahamowi Zelikowiczowi stolarzowi, Abrahamowi i Jence Michelowey Zelikowiczóm obyw. Antokol., debitoróm zeszłego ś. p. Józefa Hilarego Gzowskiego podczasz. Wołkowys., oraz dalszym debitoróm i sukcessoróm wyrażonych debitorów Pozew edyktalny loco peragende executionis i przypozew przed Sąd Ziemski Pttu Trockiego na kadencyą Juniową sądzącą się z powództwa Ur. Hieronima Gzowskiego b. Prezydenta Grodz. Lidz. funduszu zeszłego Podczaszego Gzowskiego przez Dekret Ziemski Trocki dodanego kuratora wynosi się w referencyi do wexlów, obligów, inskrypcyów, powydawanych dokumentów, i różnego tytułu po ś. p. Józefie Gzowskim Podczasz. Wołkowys. pozostałych tranzaktów, do procederu tak w Sądzie Głównym Litt. Wileń. 2go Depart., jateż w Sądzie Ziemskim Pttu Trockiego wiedzionego; a mianowicie do uprzedniego Pozwu edyktalnego i za onym w roku 1822 junii 15 zapadłego w Sądzie Ziemskim Trockim Dekretu, przeznaczającego komportacyą z jednemi, z drugiemi niestannego, wynosi się w Prośbach: o zawarowaniu activitatem loci standi sollutione na wypadłe kondemnaty, o zaskutecznieniu próśb pierwszemi żałobami objętych, o zwrót wydatków prawnych kondemnowaniem się pomnożonych. Salve żałoby melioratione.

Roku 1823 mca junii 6 dnia Woźny niżey podpisany świadczę, iż tego edyktalnego Pozwu trzy kopii z autentykiem zgodne, jednę WW. Wincentemu i Anieli z Popławskich Nowickim Adw. subsell. Wileń., drugą przełożonemu XX. Dominikanów ś. Ducha X. Piusowi Saplicy Przeorowi, oczewisto w ręce w Mieście Wilnie podałem i o rozprawie w Sądzie Ziemskim Pttu Trockiego z powództwa W. Hieronima Gzowskiego b. Prezyd. Grodz. Lidz. oznaymiłem. Po dalszych zaś JOO. JWW. i WWJPP. pozwem objętych a przez Gazetę Kuryera Litt. zawiadomionych kopią jednę po wszystkich razem wyniesioną do drzwi Sądowych Ziemskich i Grodzkich Pttu Wileńskiego przybiłem.

Woźny Sądu Ziemskiego Pttu Wileń. Antoni Siewruk.

Roku 1823 mca junii 6 dnia przed aktami Ziemskiemi Pttu Wileńskiego stawając osobiście Woźny wyżey wyrażony relacyą podaną Pozwu zeznał i w protokule Woźnieńskim własnoręcznie rozpisał się. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

Wolno drukować: Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

Przedaż Publiczna.

2. Skutkiem rezolucyi Sądu Ziem. Pttu Wileń. na dniu 17 maja r. teraźnieyszego 1823 nastaley, delegowany urzędnik tegoż Sądu niżey podpisany, z inwentowaną wszelką ruchomość po zeszłym ś. p. Józefie Kiewliczu b. Assessorze Sądu Gł. Depart. 1go Wileń. pozostałą też ruchomość z publicznego targu w sali Sądu Ziem. Wileń. za Zamkową Bramą, zacząwszy od dnia 25 mca i roku teraźnieyszego, aż do ukończenia oney codziennie z południa od godziny 2giey aż do 7mey wyprzedawać będzie, aby o takowey wyprzedaży każdy z Publiczności wiedział, przez ninieyszą trzykrotną awizacyą przy Kuryerze Litew. zamieszczoną czyni ogłoszenie. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

Licytacya.

3 *Od Wileńskiey Składowey Tamożni ogłasza się ninieyszem, że przy niey we trzech terminach, to jest: 1szym 6, 2gim 7 i w 3cim ostatecznym 12 czerwca teraźn. roku będą się wyprzedawać z publicznego targu, zrana od godziny 9 następujące skonfiskowane towary, a mianowicie: sukna różnych kolorow 17 sztuk 305¾ arszynow, bomby różnokolorowey 18 sztuk 625½ arszynow, boil farbowaney ciemnosiniey 1 sztuka 34½ arszynow, materyi bawełnianey 3 sztuki 79 arszynow, nankinu różnego koloru 33 sztuk 1,507½ arszynow, perkalu nabijanego różnokolorowego 55 sztuk 1892 arsz., gingamu różnokolorowego 29 sztuk 986 arsz., demikatonu czarnego 4 sztuki 118 arsz., kolenkoru białego 20 sztuk 285 arsz., chustek wełnianych 4, chustek bawełnicznych różnego koloru 249, talisow białych wełnianych 2 sztuki i 6 połówek, haftan żydowski czarnego demikatonu noszony 1, spodnie sukienne czarne krótkie noszone 1, kussak czarny stary 1, waliza skurzana stara 1. Dnia 2 czerwca 1823 roku. Zarządzający fon Smitten.*

Sekretarz Perfiljew.

---

3. Sąd Główny Wileński dawnego czasowego Departamentu dekretem oczywistym dnia 11 mca 9bra 1822 roku w sprawie WW. Rubażewiczow z WW. Jankowskiemi po dekrecie Grodzkim Telszewskim z regestru appellacyynego ogłoszonym, sądził na pewnych punktach dla obu stron przysięgę i po uchyleniu założoney ze strony WW. Jankowskich appellacyi przez rezolucyą dnia 18 mca 9bra dał remissę na wykonanie przysiąg obu stronom do Sądu Ziemskiego Telszewskiego do dnia 20 januaryi 1823 roku: następnie przedłużył wykonanie przysiąg do dnia 1 marca, naostatek przez Rezolucyą dnia 10 marca poraz ostatni odłożył do 30 mca junii 1823 roku. Ponieważ zaś w całym przeciągu tego czasu czyniący ninieysze doniesienie pomimo kilkakrotnie powtarzanych korrespondencyy nie mogł dotąd dowiedzieć się nawet o mieyscu przebywania aktora swojego W. Tadeusza Jankowskiego i żadney od niego nie odebrał odpowiedzi; więc w celu uwiadomienia tego W. Tadeusza Jankowskiego o ostateczney Rezolucyi Departamentu czasowego, jak równie, że w razie niewykonania do dnia 30 Junii idącego Roku przed Sądem Ziemskim Telszewskim sądzonego juramentu podpadnie nieodzowney amissyi; postanowił donieść jemu przez gazetę Kuryera Litewskiego z tém nadto ostrzeżeniem, że w przeciągu tego czasu powinien wyjąć rotę juramentu z dekretu wyżey datą cytowanego, i podług niey w Sądzie Ziemskim Telszewskim wykonać przysięgę, co też i przez ninieysze pismo dopełnia. Datt roku 1823 mca junii 1 dnia. Ignacy Łagiewnicki Adwokat Sądu Głównego Wileńskiego.

Wolno umieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego. Teodor Wańkowicz Assesor Sądu Gł: Departamentu Wremiennego.